

הצעות השלום ושכרן

כמה חכונות למלחמה זו, שבהן היא נפליה משאר מלחמות גדולות. אחד הקיום האופייניים הוא הגל הבלתי פוסק של הצעות-שלום, המלווה אותה למיזמה הראשון — עם הצעת השלום של מוסוליני — ונמשך עד היום הזה. רוב הצעות השלום באות מגרמניה, אף כשהמתוך הרשמי הוא אחר, וסיבת הדבר מובנה. הרייך השלישי השיג את נצחונותיו עד כה על ידי לחץ-איומים, או על ידי התמודדות עם מתנגד חלש. הרייך נמנע מהכנס בהתאבקות-של-ממש עם מתנגד בעל שעור-קומה; ועכשיו כשהוא עומד בערב התאבקות כזו, הוא מנסה להשתמש ממנה או לדחותה לפחות. אם יצליח בדחיה זו ע"י כריחת שלום, ינסה לפורר את כוחם של יריביו הגדולים במעשי חתירה פנימיים, כאשר עשה בהצלחה ביריבים חלשים יותר. אולם גם במדינות הניטרליות, הגובלות עם גרמניה, יש נטיה לקרר את גמר המלחמה ככל האפשר. מדינות אלו חוששות, כי התפרצות מעשי איבה בהיקף גדול, — כפי שמחכים להם באביב, — עלולה להפוך אותן לשדה-קרב. חוגים חשובים בין הניטרליים מוכנים, משום כך, לשלם מחיר יקר בעד החזרת השלום בהקדם, בפרט אם התשלום ברובו יחול לא עליהם.

כן גם איטליה הפשיסטית ורוסיה הבולשביסטית מעונינות — כל אחת מטעמיה היא — בקיום כוחה התוקפני והמאיים של גרמניה הנאצית. ויש לשער שמעצמות אלו תצרפנה את חלקן לתעמולת השלום, בשעה שתרגשנה, כי גרמניה עלולה ליפול בהתאבקות האיתנים.

דבורי-שלום מעורפלים יבואו מוזמן לזמן גם מארצות-הברית. בניגוד לשליטי רוסיה ואיטליה, אין הצבור האמריקני מעונין לחלוץ את המשטר הנאצי ממפלה ע"י שלום מוקדם, אבל הוא נוטה להלכיד-רוח פציפיסטיים-סנטימנטליים בעניני אירופה. ארה"ב עומדות קעת בפני בחירות לנשיאות הריפובליקה, והמפלגות השונות תרבינה להשתמש בפרויאולוגיה-של-שלום, כדי לזכות בקולות בבחירות אלו. הגורמים הללו מגבירים את ההשערה, שגל הצעות השלום, אשר הציף את המלחמה הזאת עד כה, לא יחלוף גם בחדשים הקרובים. כדאי אפוא לבחון פעם את שאלת השלום המוקדם גם מבחינתנו אנו — מבחינה יהודית וציונית.

★

העם היהודי איננו שותף מכריע בהתגוששות האיתנים. רצונו להמשיך במלחמה או להפסיק אותה, לא יוסיף משקל רב על מאזני המדיניות הבין-לאומית; וגם באותן המדינות שבתוכן יש ערך לדעת-הצבור היהודית — כמו בארצות הברית, למשל — אין בטחון, שכל המדברים שם בשם היהדות יקבעו את עמדתם מבחינת צרכי האומה העברית ודאגותיה. יש יסוד לחשוש, שכמה מהם יהיו נוטים להסתגל לדעות השליטות

במדינה, כדי לא לעורר את חשדנותם — האמיתית או המדומה — של הגויים. ה„עבדות בתוך חירות“ גדולה היום בתפוצות היהודיות כאשר לא היתה זה כבר. ואף-על-פי-כן יש ערך חינוכי ופוליטי רב בדבר, שהיהודים יעמידו את השאלה בפני עצמם: האם שלום מוקדם עם גרמניה והפסקת המלחמה לאלתר היא לטובת האומה העברית. או לרעתה? יהודי ארץ-ישראל, שהם יותר בריאים במחשבתם הצבורית, וחפשיים מפולת-עין מתמדת ל„מה שיאמרו הגויים“, צריכים להיות הראשונים לעסוק בשאלה זו.

★

אין ספק, שכל חודש מלחמה נוסף מביא סבל עצום למיליוני יהודים בפולין, צ'כיה וגרמניה. כן עלולה המשכת המלחמה להכניס מאות אלפים יהודים חדשים לתוך הגיהנום של הכיבוש הנאצי. היהודים הנם לפי שעה הקרבן העיקרי של המלחמה. ובכל זאת, אם נשקול את שאלת השלום המוקדם מבחינה יהודית וציונית, תהיה תשובתנו שלילית: כי שלום שאין עמו כליון גמור למשטר הקיים בגרמניה — והלא זהו פירוש כל שלום מוקדם — יפגע בראש וראשונה בעניניו החיוניים ביותר של העם העברי. ובשלושה דרכים ישלם העם העברי מחיר שלום מוקדם מעין זה. א. כל שלום, שיבוא לפני הריסת המנגנון הצבאי הנאצי, ישאיר בידי הרייך

השלישי ישובי יהודים עצומים, שיהיו נדונים לאבדן.

ב. עצם כריתת השלום עם ממשלה נאצית — ותהיה משמעותו בשביל עמים אחרים. כאשר תהיה — בשביל העם היהודי יש לו משמעות אחת: היתר בין-לאומי להמשיך בהשמדת יהודים ובהשפלתם. שלום-של-כבוד לגרמניה הנוכחית, וכניסתה המחודשת בקהל המדינות התרבותיות, אומרים קבל-עולם, שהשפע האיום ביותר נגד היהודים איננו פוסל מדינה מהיות מקובלת במסיבת עמים ומעצמות. לאחר שלום מעין זה, יעלה משקלה התעמולתי והמדיני של האנטישמיות בקפיצה נחשנית בכל הארצות, גם בארצות הדימוקרסיות.

ג. ולבסוף: שלום של פשרה עם גרמניה הנאצית יכביד על מעמדנו המדיני בארץ-ישראל. שלום כזה לא יהיה שלום של קיימא. הוא יתפך מהר מאד למתיחות מזוינת — לתקופת הכנות למלחמה חדשה. בתקופה מעין זו יגדל משקלם של אותם האלמנטים מבין הערבים, הסוחטים ויתורים מאנגליה, ע"י הבלטת הברירה שבידם, לבחור בין המחנכים, המתוחות בינינו ובין השכנים תחוק מחמת ההסתה האנטי-יהודית אשר תטופח בידי גרמניה הנאצית, והלכירוח אנטי-יהודיים בין עמי-ערב ישמשו שוב מקור לנימוקים אנטי-ציוניים בפי מדינאים בריטיים שונים.

עם ישראל נארץ-ישראל יועמדו בנסינות חמורים, אם המלחמה תופסק באמצע ע"י שלום-של-פשרה עם גרמניה. האינטרסים של העם העברי עולים בקנה אחד עם השקפותיהם של אותם המדינאים, הרוצים להמשיך את המלחמה עד סופה — ז. א. עד הריסתו המוחלטת של המשטר הנאצי והשמדת מנגנונו המלחמתי. החשבונות החמורים מאד שבינינו ובין ממשלת אנגליה אין בהם כדי לשנות ממסקנה זו.